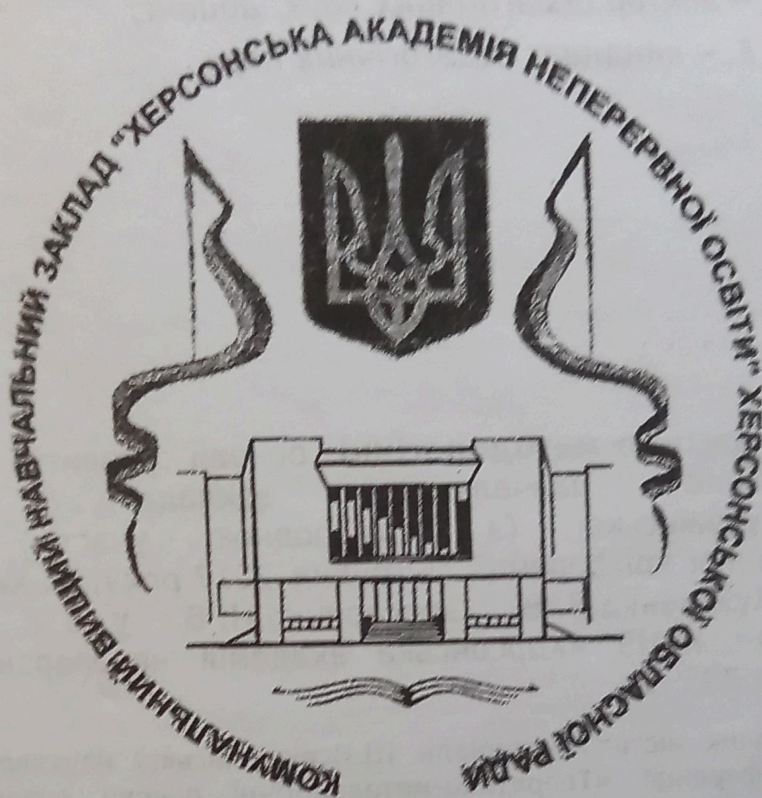

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ, НАУКИ ТА МОЛОДІ
ХЕРСОНЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХЕРСОНЬСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ХЕРСОНЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ**

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ
РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ
НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ**

Матеріали

III Всеукраїнської (з міжнародною участю)
науково-методичної конференції

У трьох частинах
Частина I

5 грудня 2017 року

м. Херсон

УДК 37.018
Т34

Редакційна колегія:

Кузьменко В. В. – доктор педагогічних наук, професор;
Слюсаренко Н. В. – доктор педагогічних наук, професор;
Жорова І. Я. – доктор педагогічних наук, доцент;
Данилова О. І. – кандидат педагогічних наук.

Т34 **Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управління навчальними закладами : матеріали III Всеукраїнської (з міжнародною участю) науково-методичної конференції (5 грудня 2017 року, м. Херсон) / за ред. Кузьменка В. В., Слюсаренко Н. В.: у 3 ч. – Ч. 1. – Херсон : КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти» 2017. – 335 с.**

Збірник містить матеріали III Всеукраїнської науково-методичної веб-конференції «Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управління навчальними закладами». У працях авторів розглянуто історію розвитку та управління освітою, теоретико-методологічні аспекти організації управління сучасними закладами освіти, роль сучасних освітніх технологій у розвитку та управлінні освітою, освітньо-виховний простір як середовище формування та розвитку особистості, різні підходи до професійного розвитку педагогів.

УДК 37.018

Відповідальність за точність викладених у публікаціях фактів несуть автори.

© КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2017

ЗМІСТ

Аксьонова Г. В. Використання інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі початкової школи.....	6
Алешко В. Ф. Підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти до формування екологічної компетентності в процесі використання дидактичних ігор.....	13
Андрієць Л. І. Соціалізація учнів загальноосвітнього навчального закладу.....	17
Ацеховська О. Д. Розвиток творчих здібностей учнів шляхом використання інноваційних технологій на уроках «Я у світі»	28
Аязбаєва А. Т. Акмеологические подходы и оптимизация профессионального развития личности студента в вузе	33
Бажанова В. В. Формування фахової компетентності майбутніх учителів іспанської мови засобами моделювання педагогічних ситуацій.....	39
Балакірєва В. А. Методологічні орієнтири підготовки майбутніх учителів до трудової діяльності молодших школярів.....	43
Баландіна А. Т. Позитивний імідж керівника закладу дошкільної освіти: категоріальний аналіз.....	47
Баландіна І. В. Засоби формування світоглядних уявлень дошкільників з когнітивними порушеннями.....	51
Басараб Н. Я. Післядипломна освіта як умова розвитку професійної культури вчителя початкових класів	55
Біліченко О. В. Моральні якості особистості медика як складова професійної етики	59
Блищик І. М. Ігрові технології на уроках математики в початковій школі ..	65
Бондаренко В. І. Розвиток пізнавальної активності та самостійності учнів початкових класів	71
Бугакова О. В. Педагогічна взаємодія: суть, ознаки, характеристика	76
Будак В. Д. Організація військово-патріотичного виховання студентів в умовах освітнього простору університету	80
Бурячок Г. А. Освітній простір як середовище формування та розвитку особистості	85
Василів А. В., Завгородня Т. К. До питання про підготовку майбутніх учителів до організації самостійної роботи учнів початкових шкіл	91
Вербій І. В. Розвиток соціально-культурного простору освіти майбутніх судноводіїв у XXI столітті	95
Верховська М. В. Організаційно-методичне керівництво дослідно-експериментальною роботою в закладах дошкільної освіти.....	99
Вовк І. М. Інтеграція навчального процесу як чинник розвитку пізнавальної активності учнів початкових класів	104
Волохова О. В., Кочубей В. В. Створення єдиного навчально-корекційного простору в умовах дошкільного навчального закладу.....	109
Воронюк І. В., Коротич Л. Г. Інновації в освітній роботі навчального закладу	114
Галенко Я. О. Культура управління керівника закладу дошкільної освіти як психолого-педагогічна категорія.....	118
Галузяк В. М., Холковська І. Л. Зміст загальнопедагогічної компетентності вчителя.....	122
Грובה І. О. Стратегічне управління мистецьким навчальним закладом	127

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ**

Глазунова І. В. Розвиток творчого потенціалу педагога: управлінський аспект	132
Глоба Ю. О. Формування педагогічного колективу дошкільного закладу на засадах партнерства	137
Голінська Т. М. Використання методів арт-терапії в роботі з дітьми старшого дошкільного віку.....	142
Голобородько Є.П., Дорошенко О. Г. Організаційні аспекти самоосвітньої діяльності педагогів	148
Голоскевич Ю. В. Дидактичні ігри як фактор розумового виховання дітей дошкільного віку.....	152
Горобець І. А. Формування культури здоров'я у школярів	158
Густий О. М. Відкритий клас гуманної педагогіки «Педагогіка для дітей Світла»	161
Давідчук А. О. Ціннісне самовизначення особистості як психолого-педагогічний феномен.....	166
Данилова О. І., Головачов І. Є. Методична робота в професійно-технічних навчальних закладах південного регіону України у 70-х роках ХХ століття.....	171
Демедюк О. В. Організація проектної діяльності в початкових класах.....	177
Димченко О. П. Орієнтовні управлінські умови мовленнєвої соціалізації дітей молодшого шкільного віку	181
Добрянська С. А. Виховання толерантності молодших школярів	184
Долбенко С. В. Використання нетрадиційних засобів діяльності в розвитку дрібної моторики дітей дошкільного віку	191
Домбровська Ю. Н. Використання інноваційних технологій в освітньому процесі за методикою Д.Кюізенера	198
Дяченко Н. О. Рейтингове оцінювання діяльності вчителів як складова моніторингу якості освіти.....	203
Євдакова А. А. Формування здоров'язбережувальної компетенції вихованців ДНЗ через скоординовану діяльність адміністрації, педагогів та батьків.....	207
Єфімова О. П. Ознайомлення дошкільників з історією України як теоретичне підґрунтя духовно-морального виховання дітей	213
Жорова І. Я. Внутрішня система забезпечення якості освіти: від розроблення до запровадження.....	217
Жураківська Т. О. Використання інтерактивних методів у методичній роботі з педагогами ДНЗ.....	222
Зайцева Т. Г. Забезпечення педагогічних умов з професійного становлення сучасного моряка	225
Запорожець М. Г. Створення ситуації успіху на уроках у початковій школі.....	231
Зелінська О. В. Оптимізація методичної роботи в дошкільному навчальному закладі як актуальна проблема менеджменту освіти.....	236
Золотаревська Г. Ф. Удосконалення взаємодії вчителя початкових класів і батьків шляхом використання інтерактивних форм та методів роботи.....	242
Золотовська В. С. Особливості вивчення іноземних мов у закладах вищої освіти морського профілю.....	247
Золотопуп Л. Ю. Комунікативні вміння як предмет психолого-педагогічного вивчення	252

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ**

Зубко А. М. Моніторинг якості освітнього процесу в закладах післядипломної педагогічної освіти..... 256

Іванченко Є. А., Горліченко М. Г. До питання підготовки викладачів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю..... 260

Ігнат Л. О. Упровадження інтерактивних технологій у навчально-виховний процес початкової школи..... 264

Ігнатенко Т. В. Роль сучасних освітніх технологій у розвитку іміджу навчального закладу 270

Ігнатовська Р. В. Створення малих груп під час організації кооперативної навчальної діяльності студентів 274

Імшеницька Ю. М. Формування логіко-математичної компетентності дітей дошкільного віку 280

Кайда Ю. А. Інтерактивні форми роботи з батьками учнів початкової школи як ефективний засіб взаємодії школи й сім'ї 285

Калашнікова Ю. Р., Маруняк-Золотухіна В. В. Використання інноваційних технологій в інтелектуально-мовленнєвому та фізичному просторі ДНЗ..... 290

Кан О. Ю. Відображення проблеми підготовки майбутніх філологів у ВНЗ України на шпальтах періодичних видань II половини XIX – початку XX століття 295

Карпенко О. Й. Взаємодія закладу загальної середньої освіти з територіальною громадою: нормативно-правове забезпечення..... 299

Кедровська М. Г. Історико-математичний матеріал як засіб формування математичних компетентностей молодших школярів 303

Кисловська С. А. Інтерактивні форми та методи роботи з батьками дітей молодшого шкільного віку 307

Кислюк А. А. Організація експериментальної роботи в освітньому закладі (досвід Новокаїрської загальноосвітньої школи I-III ступенів) 311

Кісільова Г. В. Інтерактивні дидактичні методи в структурі навчального процесу нової української школи 316

Коваленко О. М. Організація навчання в Миколаївському технікумі залізничного транспорту імені В. М. Образцова (кінець XIX – початок XXI століття) 321

Ковінько А. В., Цзі Іпін. Суть поняття «академічна дизайн-освіта» 327

Відомості про авторів..... 331

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

доцільних дій. Впровадження інноваційних ідей освіти, стає невід'ємною частиною навчального виховного процесу в дошкільному закладі та інтегрується з будь-якими вже запровадженими програмами. Аналіз літератури з проблеми дав змогу вважати доцільним і зумовленим часом використання в освітньому процесі інноваційної програми для сталого розвитку, яка сформує у дітей сталі звички, та переросте в модель поведінки та стиль життя.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Блеч Г. О. Комплекс програмно-методичного забезпечення «Зміст корекційно-спрямованого навчання і виховання розумово відсталих дітей у спеціальних навчальних закладах» (програма ознайомлення з навколишнім, методичні рекомендації) / О. Г. Блеч. – К., 2012. – 96 с.
2. Гавриш Н. Дошкільникам про сталий розвиток: Маленькі люди великого світу: навч.-метод. посібник для вихователів дітей молодшого дошкільного віку / Н. Гавриш, О. Пометун; за ред. О. Пометун – К., 2016. – 96 с.
3. Гавриш Н. Дошкільнятам – освіта для сталого розвитку: навч.-метод. посіб. для дошкільних навч. закладів / Н. Гавриш, О. Саприкіна, О. Пометун; за заг. ред. О. Пометун. – Д. : ЛІРА, 2014. – 120 с.
4. Примакова В. В. Засоби формування світоглядних уявлень дітей // Проблеми освіти : наук.зб. / Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України. – К., 2009. – Вип. 59. – С.44-48.
5. Шелестова Л. Освітньо-виховне середовище: сутність, структура, ознаки / Л. Шелестова // Шкільний світ. – 2006. – Листопад (№ 42). – С. 4-5.

Басараб Н. Я. *

ПІСЛЯДИПЛОМНА ОСВІТА ЯК УМОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

За умов розбудови демократичної держави однією з найактуальніших залишається проблема постійного підвищення рівня освіти і культури народу. Розглядаючи формування професійної культури вчителя початкових класів, ми можемо стверджувати, що будь-яка культура, якщо вона соціально корисна за своїм предметним змістом і направленістю, становить значну цінність для розвитку суспільства в цілому.

У Національній доктрині розвитку освіти зазначається, що роль вчителя полягає не лише в тому, щоб забезпечити трансляцію знань, але й бути носієм культури і загальнолюдських цінностей. Особливістю професійної культури вчителя початкових класів є те, що окрім професійних знань та вмінь (рівня розвитку педагогічного мислення, творчих здібностей, педагогічної майстерності, знань фахових

© Басараб Н. Я.

дисциплін), у значній мірі він використовує інтелектуальні та емоційно-вольові ресурси власної особистості.

Питанням формування професійної культури особистості вчителя в різні часи приділяли велику увагу відомі педагоги та громадські діячі (Бондаревський Є., Віленський М., Гриньова В., Гришин Є., Кисельова О., Левашова Т., Михайлишин Р., Мудрик А., Садова В., Скульський Р., Смирнов І. та інші). В їхній спадщині знаходимо конкретні рекомендації щодо підготовки педагогічного працівника, які визначаються роллю і значенням його особистості в навчально-виховному процесі. Аналізуючи погляди педагогів-класиків про культуру вчителя (Блонського П., Ващенко Г., Макаренка А., Сухомлинського В., Ушинського К. та інших), заслуговує на увагу те, що підходи, критерії його діяльності визначаються такими основними напрямками, як висока моральність, духовність і унікальність особистості вчителя, котра своєю загальною високою гуманістичною спрямованістю визначає позитивний вплив на дітей.

Термін культура – загальнотеоретичне поняття, яке охоплює різні сфери знань, яку можемо розглядати як зміст результатів діяльності людини в обсязі її активного ставлення до довкілля та його перетворення [3]; як сукупність матеріальних та духовних цінностей [4, с. 137]; як специфічний спосіб людської діяльності та як процес творчої самореалізації особистості [там само]. Вагомим для нашого дослідження є тлумачення вищезгаданого феномену в педагогічному словнику: як сферу духовного життя суспільства, що охоплює насамперед систему виховання, освіти, творчості, а також установи й організації, що забезпечують функціонування цих систем. Водночас під культурою розуміють рівень освіченості і вихованості людини, а також оволодіння певною галуззю діяльності [1, с. 182].

Розкриваючи поняття «професійна культура вчителя», Р. Скульський стверджує, що «...це індивідуальні цінності вчителя» [5, с. 16]. Якому властиві не тільки професійні, але й ті загальнолюдські якості, які не менш, ніж професійні, впливають на результати його педагогічної діяльності [там само, с. 17], бо як стверджує науковець «...учні сприймають та оцінюють вчителя, насамперед як людину, а вже потім – як фахівця» [там само, с. 14].

Бондаревська Євгенія зазначає, що культурного вчителя (з погляду норми педагогічної професії) характеризує:

- пошана гідності іншої людини, вихованця, збереження власної гідності в різноманітних ситуаціях соціальної взаємодії;
- культура побуту, праці, відпочинку, здорового способу життя, спілкування;
- культура нормативної поведінки, етикету, відносин, соціальної взаємодії у полікультурному просторі;

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

– культура інтелектуальної і предметної педагогічної діяльності;

- культура саморегуляції, особистісного самовизначення;
- загальноцивілізаційна культура;
- культура соціального буття [3].

Водночас, слід наголосити, що складовою професійної культури вчителя початкових класів є мовлення. Мовлення вчителя – засіб самовираження і самоутвердження особистості, яке має відповідати вимогам культури мови. Науковці Т. Завгородня та І. Стражнікова вказують, що культура мовлення – показник духовного багатства педагога, його культури мислення і могутній засіб формування особистості [2, с. 22].

В Україні функціонує система неперервної мовної освіти, підкріплена виваженою мовною політикою держави, спрямованою на досконале володіння рідною мовою кожним її носієм, обов'язкове оволодіння державною українською мовою всіма громадянами (незалежно від національності, віросповідання, сфери суспільно-виробничої діяльності), на знання іноземних мов, виховання мовної толерантності. Важливим показником рівня інтелігентності, освіченості, загальної культури педагога є професійне мовлення вчителя, яке повинно відповідати вимогам культури мови і мовлення. Адже сучасна школа потребує вчителя нового типу, який володіє високою фаховою кваліфікацією, здатний об'єктивно осмислювати педагогічні явища і факти, критично оцінювати й творчо перетворювати педагогічну дійсність.

А тому постійне підвищення професійної культури вчителя було і є однією з найактуальніших проблем педагогічної науки й практики. Післядипломна професійна освіта педагога, яка сприяє розвитку культуротворчої особистості, удосконалення набутих якостей здійснюється на курсах підвищення кваліфікації, семінарах, педагогічних читаннях, науково-практичних конференціях, методичних об'єднаннях, у науково-експериментальній роботі, в Інтернет-заходах та ін., де вчителі мають можливість поспілкуватися з колегами, обмінятися досвідом, познайомитися з новинами педагогічної науки, урізноманітнити форми та методи підготовки, спрямованих на оволодіння різними технологіями навчання і виховання, розвинути культуру професійного мислення.

На думку науковців, культурологічна перепідготовка в системі післядипломної освіти, у процесі якої здійснюється розвиток культуротворчої особистості педагога, полягає в тому, щоб спонукати вчителя, як основного цінителя і творця культурноосвітніх цінностей до розвитку себе в культурі «на основі створення цілісної системи умов: єдності змісту, форм, засобів і методів освіти, де відбувається духовний розвиток і виховання людини культури і моральності, спрямованої на

пошук шляхів засвоєння і передавання культуротворчого досвіду людства підростаючому поколінню» [4, с. 138].

Однак, як засвідчують правила атестації, на курсах підвищення кваліфікації учитель навчається традиційно один раз на п'ять років, тому, щоб освіта була постійною і неперервною (враховуючи швидкоплинність змін у світі, оновлення технологій та інформації), матеріал слід будувати так, щоб поруч із поданням теоретичного матеріалу слухач спонукався до самовдосконалення, самоорганізації. Як наголошує Р. Скульський: «сучасному вчителю доводиться долати цю прогалину у професійній культурі шляхом самоосвіти» [5, с. 10].

Самоосвіта – це освіта, яка набувається у процесі самостійної роботи без проходження систематичного курсу навчання в стаціонарному закладі освіти. Цей процес спрямований на удосконалення уже наявних знань і на набуття нових психолого-педагогічних, предметно-методичних, загальнокультурних знань і умінь, які є необхідними для вирішення проблем, які виникають у процесі професійної діяльності. Зрозуміло, що напрямки професійної освіти взаємопов'язані, а тому не можуть бути ізольованими від завдань підвищення загальнокультурного рівня педагога, сприяння всебічному і гармонійному розвитку особистості учителя, збагаченню його духовного потенціалу.

Головна умова самоосвіти – це вміння відібрати з великої кількості інформації ті джерела, які допоможуть успішно здійснювати навчально-виховний процес. Зазвичай головну роль у визначенні змісту, форм, методів і засобів самоосвіти відіграє сам педагог, адже жодні програми не зможуть врахувати усіх особливостей, інтересів, потреб вчителя. При цьому на процес впливають індивідуальні особливості, реальні можливості, раніше одержана підготовка і досвід роботи, прогалини у знаннях, уміннях і навичках, бажання творчо працювати і удосконалювати свій рівень знань.

Самоосвіта для сучасного педагога стала необхідністю, тому що тільки за такої умови він досягає поставленої мети, творчо зростає, а головне бачить і розвиває здібності учнів. А отже, якщо не буде організована самостійна робота у міжкурсний період, то жодні форми перепідготовки не зможуть забезпечити безперервність набуття освіти, систематичне оновлення знань учителя.

Формування фахівця, здатного вільно й широко мислити, створювати інтелектуальні цінності, яких завжди потребує суспільство взагалі і школа зокрема, може відбуватися лише в культурному середовищі. Ось чому вся система освіти, відповідно до змістовності функціонування сучасної культури, повинна бути підпорядкована вихованню висококультурної та високоосвіченої особистості.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

Таким чином, можна стверджувати, що професійна культура вчителя початкових класів – вища форма його активності, творча самостійність, стимул і умова вдосконалення навчального-виховного процесу, передумова виникнення нових ідей у педагогічній науці та практиці. Це не тільки глибокі знання вчителя, а й узгодженість усього того, чим професійно володіє педагог, спрямованість на мистецтво, саморозвиток, самовдосконалення, підвищення кваліфікації і майстерності, які дають йому змогу ефективно реалізовувати свою професійну діяльність, розкривати духовну сутність дитини, її людяність

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. – К. : Либідь, 1997. – 376 с.
2. Завгородня Т. Галицька вчителька Іванна Петрів про формування культури мовлення учнів / Т. Завгородня, І. Стражнікова // Педагогічний альманах : збірник наукових праць / редкол. В. В. Кузьменко (голова) та ін. – Херсон : КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти». – 2017. – Випуск 35. – С. 22-27.
3. Михайлишин Р. Професійно-педагогічна культура учителів початкових класів / Р. Михайлишин // Вісник Львівського університету. – 2012. – № 28. – С. 25-34.
4. Ніколаєску І. Роль інститутів післядипломної освіти в розвитку культуротворчої особистості педагога / І. Ніколаєску // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2013. – № 26. – С. 136-139.
5. Скульський Р. Як підвищувати професійно-педагогічну культуру: Методологічний аспект проблеми / Р. Скульський. – Івано-Франківськ, 1996. – 38 с.

*Біліченко О. В.**

МОРАЛЬНІ ЯКОСТІ ОСОБИСТОСТІ МЕДИКА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ

У Національній доктрині розвитку освіти зазначається, що освіта – основа розвитку особистості, суспільства, нації та держави, запорука майбутнього України. Вона є визначальним чинником політичної, соціально-економічної, культурної та наукової життєдіяльності суспільства. Освіта відтворює і нарощує інтелектуальний, духовний та економічний потенціал суспільства. Відповідно до Закону України «Про освіту» метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення його освітнього рівня, забезпечення народного господарства кваліфікованими

* © Біліченко О. В.

Науково-методичне видання

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ
РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ
НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ**

Матеріали

**III Всеукраїнської (з міжнародною участю)
науково-методичної конференції**

**У ТРЬОХ ЧАСТИНАХ
ЧАСТИНА I**

5 грудня 2017 року

м. Херсон

Відповідальні за випуск: Ковальський В. І., Богданов В. П.

Технічний редактор: Мироненко М.П.

Підписано до друку 28.11.2017 р. формат 60x84/16 (А-5)
Папір офсетний. Друк цифровий. Гарнітура Verdana
Уновн. друк. арк. 19,5. Наклад 100.

Друк здійснено з оригінал-накети
у КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»
Свідоцтво ХС № 74 від 30.12.2011 р.

Адреса редакції й видавництва
вул. Покришева, 41
м. Херсон
73034
тел. (0552) 37-02-66
E-mail: info@academy.ks.ua